

MILJOONIEN TULEVAISUUS

KANSAINVALISTÄ huomiota ja mielenkiintoa osakseen on saanut saksalaisen tiedemiehen Wolfgang von Lengerken artikkeli, jossa hän osoittaa, miten satumaisella nopeudella maailman kansojen väkiluku kasvaa huolimatta syntyväisyyden vähenemisestä eri maissa. Mielenkiintoista lienee työväestöllekin tutustua tämänlaisten kirjoittajien esittämiin asioihin, joskin meidän on niitä tarkastettava materialistisen katsomuksen valossa, mikäli ne puuttuvat yhteiskuntataloudellisiin pulmiin, yrittäen selittää näitä vallitsevalle luokalle edullisen katsomuksen mukaisesti.

Totta on, että nälkäkellot soivat tällä kertaa kaikkialla kapitalistisissa maissa yli maan. Saksassa ne eivät suinkaan vähemmän katkerasti soi kuin muissakaan maissa Europassa. Viimeisimmät tiedot Saksan porvarilehtien kertomina toteavat, että työttömien luku on hyvän matkaa yli kaksi miljoonaa ja voi nousta kymmenillä prosenteilla ennen kevättöiden alkamista. Työttömyysavustusta ei voida läheskään kaikille antaa ja suuret ihmisjoukot ovat suoraan sanoen nälkäkuoleman partaalla. Ranskan, Englannin, Hollannin, Itävallan, Italian, Puolan ja muiden Europan maiden työväenluokka saa miljoonina kuunnella samoja nälkäkelloja. Vieläpä rikkaudestaan kuuluisassa Yhdysvalloissa nousee työttömien, nälkätaipaleella ja leipälinjoilla olevien luku useihin miljooniin.

Mutta että tämä kansainvälinen ennenkuulumaton kurjuus johtuisi suoranaisestä liika kansoituksesta, ei ole totta. Mikäli tämä ajatus tähän lainaamistamme edellämämainitun tiedemies Longerken kirjoituksesta käy ilmi, on se joko kirjoittajan väärintulkintaa, tai sitten ovat ne yleisen mielipiteen tulkit, jotka hänen kirjoituksensa referoivat maailman sanomistoon, käyttäneet hänen mainettaan tämän yhteiskuntajärjestelmän kurjuuskuvien syiden peittämiseksi ja selittämiseksi toiseksi, mitä ne todellisuudessa ovat. Longerke on näiden referaattien mukaan kirjoittanut Leipzig Illustrirte Zeitungissa, miten hänen mieles-

tään kukaan sivistynyt ihminen ei voi katsoa väestön nopeaa lisääntymistä Europassa, tuntematta pelkoa ja alakuloisuutta siihen nähden, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Verratessaan Europan väkilukua koko maailman väkilukuun, osoittaa hän koko maailmassa olevan nykyään noin 1,950,000,000 ihmistä tai enemmän. Nämä jakautuvat maapallon eri osiin nähden seuraavasti:

“Europassa on nykyään noin 652,000,000 ihmistä, jotka elävät 9 milj. neliökilometrin alalla; Amerikassa 147,000,000 ihmistä 52 milj.

Nälkäkellot soivat yli maapallon

nkm. alalla; Aasiassa 1,030,000,000 ihmistä 43 milj. nkm. alalla; Afrikassa 140,000,000 ihmistä 30 milj. nkm. alalla ja Australiassa 8,000,000 ihmistä 8 milj. nkm. alalla.

“Nämä numerot osoittavat selvästi, että Europa on toiseksi tiheimmin asuttu mannermaa maailmassa. Sen ohella on Aasia, hirvittävine ihmispaljouksineen. Amerika, Afrika ja Australia ovat harvemmin kansoitettuja ja tarjoavat tilaa vielä monille miljoonille ihmisille.”

Tämän jälkeen kirjoittaja kehoittaa lukijoi-

ta ajattelemaan ja vertailemaan nykyistä tilannetta ja kansojen väestöluvun kasvua sata tai puolitoistasataa vuotta eteenpäin, huomauttaen että jos tilanne on näin uhkaava Euroopassa, on se vielä pahempi Aasiassa ja jos se aiheuttaa nyt jo kärsimyksiä ja nälkää Euroopassa ja Aasiassa, mitä se tekeekään sadan vuoden kuluttua. Longerke jatkaa:

“Kaupungit kasvavat jättiläismäisiksi konkreetti-kivi röykkiöiksi, joatka näyttävät satumaisen suurilta mehiläisten hunajakekoilta. Kaikki apukeinot ravinnon hankkimiseksi, kaikki teknillisellä ja tieteellisellä alalla yleensä saavutetut avut, asetetaan tuottamaan tälle ihmistulvalle sen jokapäiväistä leipää. Jokainen neliömäili Euroopan maa-alasta otetaan viljelykseen ja riiston alaiseksi ja sittenkin tulee olemaan puute elintarpeista. Näin elinsuhteet tulevat käymään yhä kireämmiksi.

“Yksityiset Euroopan vallat nykyään tuskin voivat tehdä muuta kuin avata siirtomaita liikkakansoituksen vähentämiseksi kansallisuuteen katsomatta. Tämä välttämätön varaventiili on avattava selälleen sadan vuoden kuluttua koko Euroopan ihmiskunnan eduksi. Se tulee määräämään maailmanpolitiikan johtavat ääriviivat. Nykyään on Englannilla suurimmat mahdollisuudet liikkakansan sijoittamisessa siirtolaismaihin. Amerika, Englannin kilpailijana, on jo vapaasta tahdostaan sulkenut sen kasvavan siirtolaisvirran, joka virtasi Euroopan mantereelta. Samalla tavalla menettelevät Englanti, Ranska ja Hollanti — sanalla sanoen, koko maailman vallat siirtolaismaihinsa nähden, mikäli on kysymyksessä muiden valtojen siirtolaisten suuremmissa määrässä johonkin toisen maan siirtomaahan siirtyminen ja sen asuttaminen. Kaikki toimenpiteet käytetään alusmaiden kansoittamiseksi omalla liikkaväestöllä. Ja jos tämänlainen itsekäs menettely jatkuu kyseessä olevien hallitusten keskeisissä suhteissa, on siitä seurauksena vakavat tekijät sodan syttymiselle.”

Omituisen johtopäätöksen edellisiin verraten, vetää Longerke sanoessaan m. m. näin: “Mahdollisuudet on olemassa, että yhä kasvava ihmisten lukumäärä luo painostuksen, joka avaa kulkutien politiikalle, mikä ei ole puolueiden pyrkimysten ja dogmien halvaama, vaan

joka ottaa laskuihinsa pakoittavat tekijät, s.o. 625 miljoonaa, tai enemmän, ihmisiä ja heidän olemassaolonsa mahdolliseksi saamisen.” Tämän mukaan tiedemies siis myöntää, että yhteiskunnalliset suhteet ovat tekijöinä nykyiseen ja tulevaan ihmiskunnan keskuudessa ilmenevään kurjuuteen ja nälkään. Liikkakansoituksesta ei todellisuudessa otaksuisi voivan mainitakaan yhteiskunnallisen kurjuuden syytä silloin, kun käsittää, että yhteiskunnallisissa suhteissa tapahtuvat muutokset saattaisivat korjata tilannetta; ellei myönnä, että liikkakansoituksesta on puhe vain kapitalistien edun kannalta.

Että kapitalistinen järjestelmä on pysyvä vielä satoja vuosia, käyttäen kurjuuden liikapainostuksen varaventiilinä työttömien siirtomaihin ja asumattomiin maanosiin siirtämistä, siihen kirjoittaja näkyy luottavan. On selvää, että tämä keino kapitalismilla on yhtenä edessä ennenkuin sen päivät ovat luetut. mutta että se tämän kautta jatkaisi ikäänsä, ei pidä paikkaansa. Päinvastoin, mitä enemmän esim. Englanti lähettää asumattomille Canadian maille sikäläistä työtöntä työväestöä, sitä pikemmin Canadaan kehittyy sama tilanne kuin on Englannissa. Sieltäkin pitäisi lähettää työttömiä johonkin muualle.

Työttömyyttä ei voida enään milloinkaan poistaa keinotekoisesti. Se on ja tulee pysymään kapitalismin aikana. Miljoonat joutuvat asemaan, jossa yhteiskunnan käy mahdottomaksi heitä elättää minkäänlaisten avustusten avulla. Mutta tämä ei johdu suinkaan liikkakansoituksesta, joskin senkin käsityksen juurruttaminen työväestön tietämättömään osaan olisi kapitalismille perin hyödyllistä, vaan se johtuu yksinkertaisesti liian pitkästä työpäivästä, liian pienestä palkasta ja liian ankarasta työtehosta; lyhyesti sanoen, ilmaisen työn riisto käy suhteettoman suureksi ja sille perustuva yhteiskuntatalous joutuu tästä syystä ylitsepääsemättömään kaaokseen. Miljoonat yhteiskunnallisesta rikkaudesta kokonaan osattomaksi jääneet jokaisessa kapitalistisessa maassa voi tästä kaaoksesta pelastaa ainoastaan taloudellisella alalla teollisesti järjestynyt ja siten yhteiskunnalle tärkeimmäksi voimatekijäksi muodostunut työväenluokka — maailman teollisuustyöläiset.